

Bitna povreda odredaba parničnog postupka - propust suda da zatraži očitovanje vještaka na iznesene prigovore stranke

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 4867/2018-2

Datum odluke: 29.06.2020

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Pravna podloga

Članak 354. stavak 2. točka 6. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19)

Sentenca

Kada sud povodom iznesenih prigovora stranke propusti od vještaka zatražiti očitovanje na odlučne okolnosti u vezi s njegovim nalazom i mišljenjem, sud toj stranci onemogućuje raspravljanje pred sudom.

Tekst

Predmet spora nakon povećanja tužbenog zahtjeva je isplata iznosa od 16.802,23 kn na ime povrata dijela tuženikove tražbine prema tužitelju, za koji tužitelj smatra da je preplaćen. Tužitelj je tvrdio da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5481/95 od 15. srpnja 2001. naloženo tužitelju platiti tuženiku iznos od 7.945,00 kn sa zateznim kamatama te naknaditi troškove postupka u iznosu od 6.446,00 kn. Protiv te presude tužitelj je podnio žalbu, međutim, 29. studenog 2001. odlučio je platiti tuženiku iznos od 5.385,00 kn koji, prema mišljenju tužitelja, predstavlja nesporni dio glavnice u tom postupku među strankama. Unatoč tomu i kasnije, na temelju navedene (tada već pravomoćne i ovršne) presude, tuženik je u ovršnom postupku 22. listopada 2010. naplatio cijelu svoju tražbinu koja iz te sudske odluke proizlazi u iznosu od 46.025,42 kn. Tuženik je, doduše, 25. siječnja 2013. vratio tužitelju iznos od 5.385,00 kn kojeg je tužitelj njemu prethodno platio 29. studenog 2001., međutim, tužitelj smatra da je po ovršnoj ispravi tuženikova tražbina preplaćena pa je tužbenim zahtjevom u ovom postupku tražio vraćanje tog preplaćenog dijela, za koji tvrdi da iznosi upravo 16.802,23 kn.

Tuženik je osporio tužiteljeve navode o tome da je tužitelj tuženiku na ime glavnice platio iznos od 5.358,00 kn, pozivajući se na odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 73/91) o uračunavanju ispunjenja, prema kojima se prvo namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. Kako je tuženik svoju tražbinu u cijelosti naplatio u ovršnom postupku, a uplaćen iznos od 5.358,00 kn tužitelju vratio, tuženik smatra da tužitelju nije dužan ništa vratiti.

Tuženik je tijekom postupka istaknuo prigovor radi prebijanja svoje tražbine prema tužitelju na ime troškova parničnog postupka koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalnom službom u Karlovcu poslovni broj P-4898/12, u iznosu od 2.443,75 kn (list 48. spisa). Tu tuženikovu tražbinu tužitelj nije osporio. (...)

Osnovan je i žalbeni navod o tome da je učinjena bitna povreda odredbe članka 354. stavka 2. točke 6. ZPP-a jer tužiteljevi prigovori na dopunski nalaz i mišljenje nisu dostavljeni vještaku, niti je on o njima saslušan na glavnoj raspravi.

Naime, na okolnost namirenja tuženikove tražbine po presudi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5481/95 od 5. srpnja 2001. te na okolnost iznosa eventualno preplaćenog dijela te tražbine izveden je dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke (list 36. do 40. spisa). Na nalaz i mišljenje vještaka tuženik je imao prigovore (list 48. spisa), pa je vještak sastavio dopunski nalaz i mišljenje (list 50. do 53. spisa). U osnovnom nalazu i mišljenju vještak je uzeo u obzir troškove postupka koje je tom presudom naloženo tužitelju platiti tuženiku (iznos od 6.446,00 kn), umanjene (pogrešno

bi bilo reći kompenzirane jer vještak ne može određivati način prestanka obveza) za troškove koje pak je presudom tuženiku naloženo platiti tužitelju (iznos od 1.921,50 kn). U dopunskom nalazu i mišljenju uzet je samo iznos troškova koje je morao tuženiku naknaditi tužitelj (iznos od 6.446,00 kn).

Dopunskom nalazu i mišljenju prigovorio je tužitelj (list 58. spisa) tvrdeći da je, neovisno o tome koji je iznos troškova postupka uzet u obzir pri računanju, prevelika razlika u izračunu preplaćenog dijela tuženikove tražbine. Vještak je, naime, najprije izračunao da preplata tužitelja iznosi 16.802,23 kn, da bi prema dopunskim nalazom ona iznosila znatno manjih 4.822,17 kn.

Osim toga, vještak je iznos od 5.385,00 kn od 29. studenog 2001. plaćen od strane tužitelja, obračunavao tako da su tim iznosom podmireni troškovi postupka i kamate, čime je tužitelj također prigovarao budući da je u postupku bilo sporno je li tom uplatom podmirena upravo glavnica.

Prvostupanjski sud nije zatražio od vještaka da se očituje na tužiteljeve prigovore što je, prema ocjeni ovog suda, trebao učiniti jer riječ o odlučnim okolnostima o kojima ovisi odluka o tužbenom zahtjevu. Propuštanjem da od vještaka zatraži da se na zahtjev stranke izjasni o određenoj odlučnoj okolnosti u vezi sa svojim nalazom i mišljenjem, sud toj stranci onemogućuje raspravljanje pred sudom (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-3073/1990 od 31. siječnja 1991.).